

L. dz. 139/17

Lublin, dnia 31 lipca 2017 r.

**Prezes Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Gliwicach
ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2
44-101 Gliwice**

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gliwicach

2017 -08- 08

Wpływ
L.dz. Zał.

Petycja

Na podstawie artykułu 2 pkt 1, pkt 2 ust. 1 i pkt 3 Ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. 2014 poz. 1195 ze zm.), działając w interesie publicznym, składam petycję, której przedmiot jest następujący:

- 1) Zapoznanie się przez Prezesa Sądu z orzecznictwem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z zakresu postępowań o zatrzymanie praw jazdy za przekroczenie dopuszczalnej prędkości w obszarze zabudowanym o ponad 50 km/h
- 2) Zorganizowanie narady sędziów - zgodnie z .§ 19 ust. 1 pkt 3 Regulaminu wewnętrznego urzędowania wojewódzkich sądów administracyjnych – w celu omówienia przedmiotowych przepisów prawnych, a także znajomości wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 października 2016 r. (K. 24/15), gdyż ich stosowanie wywołuje rozbieżności w orzecznictwie Tutejszego Sądu, a tematyka ta wywołuje powszechne zainteresowanie społeczne.

Na podstawie art. 8 pkt 1 Ustawy o petycjach wnosimy o niezwłoczne opublikowanie tej petycji na stronie internetowej Sądu Okręgowego w Gliwicach. Jednocześnie wyrażamy zgodę na opublikowanie danych podmiotu wnoszącego petycję.

'U z a s a d n i e

Zauważyć należy, iż orzecznictwo Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach w zakresie postępowań o zatrzymanie prawa jazdy za przekroczenie prędkości w obszarze zabudowanym **nie jest jednolite:**

a) Sędziowie WSA Piotr Broda oraz Artur Żurawik – stosując wykładnię przepisów przyjętą przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia z dnia 11 października 2016 r. (K. 24/15) - uznają, iż w ramach postępowania administracyjnego o zatrzymanie prawa jazdy żaden przepis nie zabrania organowi dokonania własnych ustaleń w przedmiocie przekroczenia dopuszczalnej prędkości, określonej regulacją art. 102 ust.

1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami.

Dowód: wyrok WSA w Gliwicach z dnia 24 marca 2017 r., sygn. II SAG/GI 1138/16:

b) Sędziowie WSA Andrzej Matan, Elżbieta Kaznowska, Maria Taniewska-Banacka, Grzegorz Dobrowolski oraz Łucja Franciczek w sposób nieodpowiedzialny ignorują wykładnię Trybunału Konstytucyjnego, stając na stanowisku, że organ wydający decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy nie prowadzi własnych ustaleń dotyczących faktu rażącego przekroczenia prędkości.

Dowód: wyrok WSA w Gliwicach z dnia 12 maja 2017 r. (II SA/GI 497/16); wyrok z dnia 10 marca 2017 r. (II Sa/GI 1139/16).

Powyższa sytuacja niewątpliwie wymaga interwencji Prezesa Sądu – tym bardziej, że większość Sędziów Tutejszego Sądu orzeka nieprawidłowo, łamiąc praworządność i psując Państwo.

A oto szersze wyjaśnienia obu stanowisk, wyjęte z uzasadnień powołanych powyżej wyroków:

Z wyroku WSA w Gliwicach z dnia 24 marca 2017 r., sygn. II SAG/GI 1138/16:

„W ocenie Sądu w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę takie stanowisko organów uznać należy za nieprawidłowe. Sąd nie zgadza się z twierdzeniem, że w przypadku uzyskania przez starostę informacji od organu kontroli ruchu drogowego na podstawie art. 135 ust.1 pkt 1 lit. a ustawy Prawo o ruchu drogowym, w przedmiocie ujawnienia przekroczenia dopuszczalnej prędkości przez kierowcę, starosta (prezydent miasta) był obligowany do wszczęcia postępowania i wydania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami. W szczególności nie można podzielić stanowiska Kolegium, że orzeczenie w tym przedmiocie może opierać się wyłącznie na przekazanej organowi informacji od Policji, nawet, gdy kierujący pojazdem kwestionował fakt dopuszczenia się spornego wykroczenia (por. wyroki: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 17 stycznia 2017 r. sygn. akt II SA/Op 400/16, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 lutego 2017 r. sygn. akt II SA/Go 1025/16 oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 15 grudnia 2016r. sygn. akt III SA/Gd 812/16 dostępne na stronie: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Zauważyć wymaga, że żaden przepis nie zabrania organowi dokonania własnych ustaleń w przedmiocie przekroczenia dopuszczalnej prędkości, określonej regulacją art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami. Na tle tego zagadnienia należy odwołać się do poglądu, jaki wyrażony został w wyroku Trybunał Konstytucyjny z dnia 11 października 2016 r. sygn. akt K 24/15 (Dz. U. z 2016 r. poz. 2197), wydanego na skutek badania zgodności z Konstytucją regulacji art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami. W wyroku tym Trybunał odnosząc się do kwestii ewentualnych błędów pomiaru prędkości i tym samym ryzyka zastosowania sankcji zatrzymania prawa jazdy mimo tego, że prędkość w

rzeczywistości nie została przekroczona, zauważył, że pomiar prędkości może być nieprawidłowy z uwagi na wady techniczne sprzętu oraz uchybienia i nieprawidłowości ze strony osób, które sprzęt ten obsługują. Wskazał przy tym, że takie okoliczności mogą, a nawet powinny być podnoszone i uwzględnione w ramach postępowania administracyjnego. Trybunał zwrócił uwagę, że w toku tego postępowania organy zobowiązane są bowiem do stania na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmowania czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli (art. 7 Kpa). Wskazując na obowiązki organu Trybunał powołał się także na regulację art. 77 ust. 1 i art. 78 ust. 1 Kpa oraz art. 80 Kpa.

Z treści tych przepisów wywiódł zaś, że zarówno na etapie wydawania decyzji przez starostę, jak i na etapie kontroli tej decyzji przez kolegium, mógłby zostać podniesiony, zweryfikowany i ewentualnie uwzględniony zarzut błędu pomiaru prędkości. Zdaniem Trybunału odmowa przeprowadzenia dowodu na tę okoliczność mogłaby stanowić zarzut odwołania, a wydanie przez starostę decyzji z naruszeniem przepisów postępowania obligowałoby kolegium do jej uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, bowiem ustalenie prędkości, z jaką poruszał się pojazd ma istotny wpływ na rozstrzygnięcie tego rodzaju sprawy (art. 138 § 2 Kpa). Na etapie postępowania przed sądami administracyjnymi zarzut dotyczący nieprzeprowadzenia postępowania dowodowego w kwestii wadliwego pomiaru prędkości pojazdu mógłby, w ocenie Trybunału, skutkować uchyleniem tej decyzji na mocy art. 145 § 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2015 r. poz. 718 ze zm.). W oparciu o te rozważania Trybunał podkreślił, że nie jest trafne stwierdzenie, iż obecna procedura wprowadza automatyzm i obligatoryjność zatrzymania prawa jazdy nawet w sytuacji błędu w zakresie ustalenia, czy dozwolona prędkość została przekroczona o więcej niż 50 km/h.

Podzielając w pełni powyższe stanowisko Trybunału Konstytucyjnego skład orzekający w niniejszej sprawie wskazuje dodatkowo, że postępowanie dowodowe prowadzone przez organ na okoliczność błędu pomiaru prędkości pojazdu nie może natomiast sprowadzać się do zastępowania w tym zakresie postępowania prowadzonego przez sąd karny, odpowiedzialność administracyjna nie jest bowiem oparta na zasadzie winy”.

Z wyroku z dnia 12 maja 2017 r. (II SA/GI 497/16):

„Organ wydający decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy nie prowadzi własnych ustaleń dotyczących faktu rażącego przekroczenia prędkości, ale z mocy woli ustawodawcy opiera swoje rozstrzygnięcie na przekazanej mu informacji. Tym samym organ prowadzący postępowanie w przedmiocie zatrzymania prawa jazdy w trybie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami, nie może ani powoływać z urzędu, ani na wniosek dowodów na okoliczność potwierdzenia, czy też weryfikacji treści zawartych w informacji, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Nie może zatem badać czy Policja poprawnie, właściwym

urządzeniem, dokonała pomiaru szybkości i czy istotnie pomiar ten wskazywał tak znaczne przekroczenie. Ustalanie okoliczności tych nie leży bowiem w gestii organu, a tym samym nie może poddawać ich w wątpliwość skoro zostały potwierdzone informacją, o której mowa powyżej”.

Z wyroku z dnia 10 marca 2017 r. (II Sa/GI 1139/16):

„Przed wydaniem decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy (w przypadku przekroczenia dopuszczalnej prędkości o ponad 50 km/h na obszarze zabudowanym) organ administracji nie jest władny przeprowadzać jakiegokolwiek postępowania wyjaśniającego w zakresie prawidłowości sposobu dokonania kontroli prędkości. W szczególności dotyczy to zasad pomiaru oraz ustalenia statusu prawnego obszaru, gdzie pomiar miał miejsce”.

Z wyrazami szacunku

Stowarzyszenie Prawo na Drodze
PREZES ZARZĄDU

Prof. zw. dr. hab. Artur Mazgiewski